

[Albertsen.]

har fremført i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget, tror jeg imidlertid, at det vil være muligt at få befolkningens flertal til at sige, at når vi skulle spare, og vi ikke kunne undgå at spare på dette område, så er det et rimeligt og godt udgangspunkt for de drøftelser, vi skal have senere i socialudvalget, om det, der ligger på bordet, nemlig at man først begynder aftrapningen ved en indtægt på 90.000 kr. og derover. Men jeg ved meget vel, at når man taler om disse ting, så vil mange mennesker, og i høj grad med rette, pege på: ja men hvad er det for indtægtstal, vi taler om? Det er det beløb, man betaler skat efter, og dér er det jo ikke ukendt, at i kraft af de mange fradragsordninger, og manipulationer kan man ofte tale om, i forbindelse med selvangivelserne, er det ikke noget retfærdigt grundlag. Jeg må derfor håbe på de udtalelser, der ved forskellige lejligheder er fremkommet fra ministeren for skatter og afgifter om at ville gå i gang med en oprydning i hele denne jungle af fradrag og derved fremme et mere rimeligt grundlag for fastsættelse af såvel denne ydelse som andre sociale ydelser.

Vi ved jo, at der ligger et betydeligt materiale i den betænkning, der er kommet, med henblik på sammenfaldet af sociale ydelser, af indtægtsfremgang og af skattepræstationer. Det har klart vist, at mennesker kan have betydelig indtægtsfremgang, men derved faktisk ikke kommer i en bedre økonomisk situation, fordi det medfører lavere sociale ydelser af forskellig art. Vi ved også, at en masse mennesker med hensyn til deres skattepræstation står helt anderledes, selv om de reelt har samme situation, i kraft af de fradragsmuligheder, som skattelovgivningen giver. Derfor vil jeg sige, at vi her nu får nye argumenter for at få ændret skattelovgivningen på disse vitale områder.

Om selve lovforslaget mener jeg, at talene, der ligger på bordet, og som indebærer betragtelige besparelser, er langt at foretrække for de forslag og de tanker, der har været fremført fra forskellig side. Men en åbenbar skønhedsplet i lovforslaget — hvis man skal tale om skønhed og charme i den forbindelse — er, at den mekanisme, der er indføjet i forslaget, vil virke på en uheldig måde, i kraft af at revisionsbestemmelserne

senere kommer til virkning, langsommeligt og dermed urimeligt. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet i høj grad kan få afklaret disse ting, for ellers vil de medføre nye uretfærdigheder, når der sker ændringer i familiens beskæftigelse, eventuelt ved hustrus ophør med arbejde.

Jeg skal anbefale lovforslaget og håber, at vi under udvalgsarbejdet i socialudvalget kan finde frem til et forsvarligt og rimeligt flertal for denne lovgivning vedrørende ændring af børnetilskud og etablering af en ungdomsydelse.

Jacob Sørensen (V):

Vi kan fra venstres side kun beklage, at bestræbelserne for at skabe en større reduktion af børnetilskudsbeløbene ikke er lykkedes, og at vi må nøjes med at behandle dette forslag, som nu foreligger.

Vi er naturligvis glade ved, at man hovedsageligt følger de principper, som vi har beskæftiget os med i vor regeringsperiode. Jeg tænker her på den måde, hvorpå man vil gennemføre indtægtsgradueringen, og jeg tænker også på, at vi er tilfredse med, at man angriber den fuldstændige dyrtidsregulering, som har været anvendt hidtil, og nøjes med halv dyrtidsregulering.

Det har været vores opfattelse, at når vi skulle ændre på betalingsforholdene her i samfundet, så var dette et område, hvor vi i hvert fald burde hente et større beløb til skattenedsættelse end det, der nu bliver tilfældet, men jeg forstår, at det beror på en aftale mellem tilstrækkeligt mange partier. Alligevel vil vi drøfte og diskutere problemerne, når de kommer i udvalget.

Med hensyn til ungdomsydelsen bemærker jeg, at man i modsætning til det forslag, der blev behandlet i sidste uge, vil anvende hele besparelsen ved inddragelsen af børnetilskuddet til de 16- og 17-årige til en ungdomsydelse, altså alle de 245 mill. kr. i 1974-priser, mens det var vores opfattelse, at man kun skulle udbetale 172 mill. kr. Der er altså en manko på 72-73 mill. kr. mellem de to forslag med hensyn til besparelsen på området. Det er klart, at når man vil bruge 72 mill. kr. mere til en ungdomsydelse, så er det også nødvendigt, at man ser på maksimumsgrænserne, og det har man altså også gjort, idet man foreslår dem hævet fra 6.000 kr., som i det andet forslag,